

Sveriges Bygder.

STOCKHOLM. Dr v. Kauffmann och Lappmarksintressenternas bolag K. mt har ej funnit skäl göra ändring i underrätternas utslag, hvarigenom fil. dr H. von Kauffmanns yrkande om Lappmarkens grufntressenters aktiebolags försättande i konkurs på grund af den s. k. 6,000,000 kronors förbindelsen ogillades.

Det af Lappmarkens grufntressenters aktiebolag mot dr. H. von Kauffmann inhängiggjorda målet med yrkande att utbetomma en skuldsedel å 6 millioner kronor haa tillika med kändens ansvarskräande i torsdags blifvit af rådhusrätten ogilladt, men skulle rättgångskostnaderna kvittas mellan parterna.

— Statsbanechefens ämbetsvagn. En komfortabelt inredd järnvägs vagn, afsedd för generaldirektören under hans ämbetsresor, har levererats af Kockums mekaniska verkstad i Malmö samt i dagarna anländ till Stockholm.

Vagnen, som har samma storlek som en första och andra klassens sofvagn, är försedd med stora fönster, innehåller två rymliga plattformar, större än å andra vagnar, en stor salong med speglar, stoppade skinnsoffor och stolar samt lavoar, vidare ett privatrum, i storlek af en helkupe, två rum, hälften så stora, daraf det ena enklare inreddt och afsedt för bejanning, samt slutligen en mindre salong.

— En ny läsebok för folkskolans lägre klasser har länge varit ett önskemål inom pedagogiskt intresserade kretsar. Den förtagsamma centralstyrelsen, som står i spetsen för Sveriges allmänna folkskolläraforening, har också sedan några år haft denna fråga under behandling, och den samma synes nu skrida till en lösning som — man torde kunna påstå det — är den bäst möjliga. Styrelsen har nämligen vänt sig till författarinnan Selma Lagerlöf med anmodan, att hon ville åta sig att författa en dylik läsebok, och fröken Lagerlöf har, enligt hvad L. D. erfarit, äfven åtagit sig detta uppdrag.

Vi svenskar ha länge haft anledning att afundas finnarne deras förtäfliga skolläsebok, den af Topelius författade "Boken om vårt land" — ett arbete, där skaldens snille och uppfostrarens varm hjärta åstadkommit något i den pedagogiska litteraturen hittills öppnadt. Skulle någon författare i Sverige kunna skänka våra barn att liknande verk, så vore det väl — yttrar ofvan citerade tidning — sagoberätterskan, legendförfattarinnan Selma Lagerlöf. Att fröken Lagerlöf tidigare själf varit lärarinna, bör ju ytterligare lägga ett plus till hennes kapacitet harvidlag.

— Pultavamonmentet till Nationalmuseum. Kapten Claes Grill i Göteborg, hvilken tagit initiativet till insamlingen för det mycket omtalade Pultavamonmentet, har nu med anledning af de inlägg, som gjorts ifråga om lampligheten af att ett svenskt monument restes å rysk mark, hemställt, att Teodor Lundbergs Pultavamonment måtte i likhet med general Björnsterens åsikt överlämnas till Nationalmuseum.

De öfverblifna medlen jämte redovisning skulle öfverlämnas till den fond, som bildades af de medel, hvilka blefvo öfver vid rensandet af Carl XII:s stary i Stockholm.

Skulle någon af de många, hvilka lämnat bidrag till Pultavamonmentet, hafva något att erinra mot detta förslag, äger han att direkt hänvända sig till kapten Grill före utgången af denna månad, då i mo satt fall ägarer vidtagas af ofvannämnda syfte.

— Sommarkurserna i Stockholm öppnades söndagen den 10 aug. kl. 12 e. m. med en enkel festlighet, vid hvilken komiteens ordförande, prins Eugen, hälsade deltagarna välkomna, hvar på bl. a. följde högtidstal af Verner von Heidenstam.

— Tysk tull på svensk gatsten. Den tyska tulltariff-komiteen har uttalat sig för en tull af 40 pennig på gatsten. Tullen, som af försälsställaren förklarades åsytta importen från Sverige, bekämpades af bl. a. statssekreteraren greve Posadowsky, hvilken påpekade, att tullen skulle öka de årliga gatlaggningskostnaderna för Berlin med 388,000 mark. Genom att förbyra stenimporten skulle man endast öka användningen af asfalt, som också importeras.

En talare anmärkte under storomande munterhet, att de första skandinaviska stenblocken nedförts till den tyska lägsätten vid syndafloden. Genom tullen skulle man således nu skapa förhållanden jämförliga med dem, som rådde före syndafloden.

— Den växande emigrationen. Under de två års första halfår emigrerade öfver Göteborg, Malmö, Helsingborg och Stockholm till främmande världsdelar 15,231 svenska män och kvinnor. Utvandringen har från rikets samtliga län och Stockholms stad varit större under första halfåret af år 1902 än under de senaste fyra åren. Alldeles särskildt har stegringen varit oförligt stor från t. ex. Kopparbergs och Gäfveborgs län, där den varit mer än 3 gånger så stor som förlidet år, och i Västerbottens och Norrbottens län mer än 7 gånger så stor i år mot i fjor. Såsom vanligt under senaste åren har emigrationen varit störst från Älfsborgs och minst från Jämtlands län.

— Hvarom konsulatkomiteen är ense. Kristianitidningen "Dagbladet" meddelar, enligt säkert förlojudande — något som äfven bekräftas af "Verdens Gang" — att de svenska och norska medlemmarna af konsulatkomiteen äro eniga om, att ett särskildt norskt konsulatvase kan upprättas utan att därigenom något som helst intrång göres i utrikesstyrelsen. Förhandlingarne komma att offentliggöras i en snar framtid.

ESKILSTUNA. Prins Carl och Eskilstuna skarpskyttar. Under kyrkparaden i söndags vid Utaälöf fäste sig prins Carl särskildt vid Eskilstuna skarpskyttekår och underhöll sig med dess ledare. Han förvånade sig, säger Esk.-Kur., öfver att kåren kunnat hålla ut i så många år samt fick som svar på sina frågor veta, att den hufvudsakligen rekryterades af arbetare. Han fann kåren vara

synnerligen korrekt i allt, och den nya uniformen syntes honom treflig.

GÖTEBORG. Mordbrändan i direktör Andrees villa. Uppendeväckande häkning. Direktör Ernst Andrees fru, fru Matilda Andree blef den 23 juli häktad såsom misstänkt för att ha anlagt eld i direktör Andrees villa, som nedbrann söndagen 13 juli.

Poliskammarens session hölls å cellfängelset, hvarvid fru Andree var personligen inställd samt biträddes af vice häradshöfdingen Ponteen. Fru Andree var lugn och behärskad och åhöfde uppmärksam den af polismästaren lämnade redogörelsen för undersökningarna. På polismästarens fråga förklarade hon besämdt, att hon ej hade någon som helst kännedom om hur eldsvådan uppkommit. Hon gal klart och redigt besked på alla till henne framställda spörsmål i öfverensstämmelse med de uppgifter hon fört lämnat. Hvad fotogenkännaren beträffar, så påstod fru Andree, att den ståt invid vedläraren i köket under ett par dagar.

Direktör Andree förklarade, att han för sin egen del antog, att elden blifvit anlagd af någon främmande person, af hämd eller för att dölja ett tillgrepp. Polismästaren påpekade bl. a., att anordningarna tydde på, att de gjorts af någon person, som varit bekant med förhållandena, att fru A. haft fotogenkännaren i hand och haft den inlåst, att hon varit den sista, som lämnat villan, att hon inköpt ljuset m. m.

De stulna nipperna hade fru Andree sett fjorton dagar före eldsvådan. Hon hade alltid brukat låta dem vara kvar i hemmet, när hon reste bort. Polismästaren frågade, hvad anledningen vore, att direktör Andree lämnat sitt guldur till förvar å utskänkningsbolagets kontor, men att ej nipperna där förvarats. Fru A. svarade härpå, att hon visste hvilket värde hennes man satte på det uret. Direktör Andree upplyste, att det var han själf, som väckt förslaget att förvara sitt ur, då han fått det som en minnes gåfva och ej ville lägga det i den tomma väningen.

Polismästaren påpekade vidare, att det satt, hvar på stölden skulle ha skett, icke tyder på någon stöld. Till sist omnämde han, att alla inrättningar och affärer, där man handlade med sådana saker, blifvit undersökta, men att man ej funnit spår af nipperna. Häradshöfding Ponteen yttrade till sist, att besvarande omständigheter kunde förklaras, men att däremot intet motiv för brottet funnes. Han yrkade därför fru Andrees försättande på å fri fot.

Poliskammaren åslog denna hemställan och uppsköt förhöret. Fru Andree, som är ett par och fyratio år gammal, är född i Australien. Hon har lefvat i mångårigt lyckligt äktenskap med direktör A., som aldrig hos henne märkt yttringar af någon abnorm sinnesförfattning. Två söner finnas i äktenskapet. Direktör Andree är till ytterlighet förtviflad. Häkningen har väckt stort uppseende, och medkänslan för direktör Andree och hans familj är allmän.

HALMSTAD. Vägbyggnads skandal i Småland. "Hallands P-n." meddelar om en vägbyggnadsskandal för fem år sedan vid en station å Halmstad—Nässjö järnväg. Efter den offentliga entreprenaudaktionen öfverenskom man med entreprenören om byggande af vägen för 1,000 kr. mindre än talsanslaget. Af dessa "sparade" 1,000 kr. erhöi senare entreprenören 500 kr. Först nyligen har anmälan ingått till väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, som anbefallt vederbörande kronofogde att verkställa undersökning. — Den flytande likkistan i Halmstad. K. bhde har anmald stadsskålen i Halmstad att väcka åtal mot f. befallhvaron å skouerten "John Schylander" från Halmstad för det förtviflet, som senare förläste och hvars besittning med nöd bergades, utsläppts utan att yarr i sjödugligt skick. KALMAR. Groft våld af sinnesrubbad. Sinnesrubbad 28-åriga Frans Otto Gustafsson från Kallstorp, Ljungby socken, miss-handlade den 23 juli med en hampmare och en knif lifsfarligt hemmansägaren-nen Gotfrid Andersson och dennes kusin G. Andersson, båda från Kallstorp. Efter dådet afvek Gustafsson, men blef vid 10-tiden gripen af poliskommissarien Särenholm. Han anträffades under en buske och be-fanns hafva illa skurit sig i halsen. Samtliga hafva införts till Kalmar läsuett. Föga hopp lär finnas om de särades vede-fäende.

LANDSKRONA. Poststöld å järnvägståg. Från Land-krona meddelas den 23 juli: Då nedgående tåget från Klippan kl. 9,30 på morgonen ankom till Fåst, be-funnos två lås å det postfack, som från Klippan medföljer detta tåg uppdyrkade. Den i ena facket förvarade postsocken från Rös-tånga var försvunnen, under det att innehållet i det andra facket var orördt. Den stulna postsac-ken innehöll omkring 400 kr.

LINKÖPING. Lien i stallet för gevaret. Ej långt från lägerplat-sen Malmen bor en torpare, som under sommarna varit sjuk och hvars äldste son för närvarande fullgör sin värnplikt på Malmen. Denne bevarings-ungling tillsam-man med ett par kamrater, för-hvilka han klagat sina bekym-mer om torpets skötsel, hade i lördags efter öfningarnas slut på-fonen med pe missionssedel på-fickan vid to pet öbytt gevaret emot lien och slozo nu i friska tag af den växande grasskörden, och en annan väcker af on vän-tas de unga gossarna komma och förrätta inbärgningen, då vadret det tillåter, ty permission "få vi nog", yttrade en af de duktiga värnpliktiga till vår meddelare, skriver Ö. D.

VÄXIÖ. Han vann sitt vad. En bevaringshistoria berättar en korrespondent för Smålands-Posten på följande sätt: Under en faltmanöver i Vaxjö-trakten hade manskapet kommit till Helgasjön, där man slog läger. Under rasten badade såväl befaljet som en del af manskapet i sjön. Soldaten Petter X, känd för sin kvickhet, slog vad med några af kamraterna, att han skulle säga "du" till major Z, som just nu gick ned i vattnet. Han gick längre och längre utåt, då solda-ten Petter skrek till majoren: "Hör du, karlafn, gå inte för långt ut, du kan sänka dig!" Ma-

joren skrek gämlodigt tillbaka: "Häll munnen, Pelle, det är ingen fara." Då Pelle såg, att han var igenkänd, ropade han: "Gud tröst, min d'å majorn." "Du har sagt: så mycket förr, Pelle", me-nade majoren, "och slupit det väl." Och så hade Pelle vunnit sitt vad.

— Ptro, pto! Har om dagen just då tåget å Klafrestrom redan satt sig i gång och saktat ångade ut från Vexjö station, kom en landman springande till stationen i det han ideligen ropade "ptro, pto" och ångsligt såg, att tåget icke lydde. Men se plötsligt stannade det och stod stilla, till dess vår landman hann komma fram och stufvade in sig i en kupee. Det var ändå intet underverk, ty tjänstgörande stinsen kom fram sådant nöje i den ptoande bonden, att han beslöt blifva dennes goda försyn och därför stoppade tåget, till dess bonden hunnit med.

Döfhet kan icke botas
Vid lokala medel, då de sjukna på den angripna delen af örat. Det finnes bist ett sätt att kura döfhet, och det är med konstgjord hörsel. Döfhet förorsakas af ett upplöst hörselstäm-mel i det inre örat. När detta förblifver inlösadt väcker ett skrämdt ljud eller bråk öfver öret, och när röret blifver brett och hållet tappat, är döfhet följden af upplösetingen icke kan åtgäras, och döfvet bör då söka normala hörsel, vill hörseln vara borta för alltid. No utaf tre fall framkallas af höret, som är ansett för ett upplöst hörselstäm-mel af öfningarna.
Vi vill gifva till för hvarje fall af döfhet (hörskakad af katar), som ej kan kureras med Hall's Catarrh Cure, skrif efter cir-kulär, till: F. J. Cussey & Co., Toledo, O.
Säljes hos apotekare, etc.
Hall's Family Pills äro de bästa.

THOS J. PORTE.
MAIN ST. MCINTYRE BL.
Slykt: "den röda ören."
Små omkostnader—liten förtjänst. Order per post ombesörjas nogga. Extra sin reparationsverkstad.
Juvelerare. Winnicoe.

Nils Schmidt,
Wetaskiwin,
ber få bästa land-männens uppmärksamhet på sitt nederlag af **Cigaretter, Öl, Viner & Spiritsa**.
Beställningar pr post expedieras noggrant. Skrif efter priser.

Nykterhetshotellet
SVEA
Är beläget midt emot C. P. R. stationen. Pris: 75c. pr dag eller \$4.00 pr vecka.
M. A. MEYER.

FLEURY'S
Ekiperingssaffär å Main street, midt emot Brunswicks Hotell beröed sig på att möta vintersäsongen med ett stort och rikhaltigt lager af Vinterkläder, samt Pälsvor för damer och herrar. Bista platsen, att handla per kontant är hos
D. W. FLEURY
564 MAIN ST.

A. S. BARDAL
Begravnings Byrå.
Begravnings utöfas fermt och till moderat pris.
Hyrskuskverk, 12 kl. droskor.
Telefon 306.
Adr: cor. ROSS & NENA ST

The Exelsior Life Insurance Co
För våra populära och resonabla Liförsäkringspolicier hänvänd eder till undertecknad för vilkor etc.
Pengar utlånas på Farm- och Stadsegendom mot låg ränta, där lif försäkringspolicie finnes.
A. HALLONQVIST,
Special agent, 293 Ellen St.
Wm HARVEY, Prov. Manager.
Kontor: Nat. Trust Bldg., Main & Notre Dame St E.